

komme til derigennem, at vi forandre ved de bestaaende organiske Love.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte en Skrivelse, der fra Finansudvalget fra hans og hans Meningsfællers Parti var rettet til Finansministeren, en Skrivelse, paa hvilken han manglede Svar. Jeg skal erindre om, at den Skrivelse modtog jeg, inden Regeringen havde forelagt de nye Indtægtslovsforslag, og jeg var unægtelig saa naiv at tro, at disse Forslag indeholdt det Svar paa Finansudvalgets Forespørgsel, som overhovedet for Øjeblikket kunde gives. Hvad der i øvrigt kunde siges paa det Tidspunkt om den finansielle Stilling, blev jo sagt ogsaa fra Finansministerens Side under Forhandlingen om disse nye Love. Det sidste Spørgsmaal, man ønskede Oplysning om, nemlig Forholdet mellem indeværende Aars Budget og Regnskab, vil det ærede Medlem jo nok indrømme, at det paa dette Tidspunkt er ganske umuligt at besvare. Vi ere ikke saa langt fremme i Finansaaaret, at det er muligt blot at have en Forestilling derom. De Tal, man kunde nævne i saa Henseende, maa med Nødvendighed blive Gætninger og unøjagtige, hvad det jo næsten ogsaa altid viser sig, at saadanne Forudsigelser have været. Derfor besvarede jeg ikke Skrivelsen, men mente, da jeg kom til Samraad med det ærede Finansudvalg, at hvis der var nogen, der savnede et Svar, vilde han have erindret derom, og det skete ikke.

I øvrigt giver den stedfundne Debat mig ingen Anledning til yderligere Udtalelser. Det Tidspunkt, vi befinde os paa, er, som alt berørt, ikke vel egnet til en almindelig finansiell Oversigt. Vi kende ganske vist Finansloven i den Skikkelse, hvori den nu forlader dette Ting, men vi kende ikke Tillægsbevillingsloven, og endmindre Resultatet af indeværende Aars Statshusholdning. Derfor er nærværende Tidspunkt ikke gunstigt for finansielle Betragtninger, som skulle hvile paa nogenlunde sikker Grund. Og tredie Behandling af Finansloven har i Almindelighed ikke været benyttet til en Finansdebat, men mere til politiske Opgør af forskellig Art, hvor man har fundet saadanne ønskelige. Jeg kan ikke sige andet, end at det samlede Resultat af den Finanslovsbehandling, der nu er foretagen her i dette Ting, jo er mistrøstende. Jeg erkender, at det ærede Finansudvalg og Tinget her have vist god Villie til at indføre Besparelser,

hvor saadanne kunde indføres, og jeg tror, at saavel Finanslovsforslaget i sig selv som den Behandling, det har været Genstand for i dette Ting, er præget af en betydelig større Tendens til Sparsommelighed end i noget tidligere Aar. Men det er jo ganske klart, at vi kunne ikke blive staaende derved, vi kunne ikke gennem Besparelser paa Finansloven tænke os blot tilnærmelsesvis at naa hen til en Balance. Det er ganske nødvendigt at forøge Statens Indtægter betydeligt, ikke blot med de Beløb, som Regeringen nu i Aar har foreslaaet at forøge dem med, men med endnu adskilligt mere, saaledes som jeg ogsaa bebudede ved Skatte-lovsforslagene Fremsettelse.

Dernæst maa jeg understrege, at det er meget ønskeligt, at baade Finanskommissionen og derefter Regeringen tage op til alvorlig Overvejelse, hvilke af de bestaaende Love der kunne ændres i besparende Retning. Jeg giver det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) ganske Ret i, at det er ingenlunde udelukket fra Finanskommissionens Opgave — og Regeringen vil ogsaa for sit Vedkommende til Sommer tage denne Opgave op — at underkaste det en alvorlig Overvejelse, hvilke af de bestaaende Love der kunde ændres i besparende Retning. Altsaa det Resultat, der foreligger af Folketingets Finanslovbehandling viser os, hvis vi ikke have vidst det i Forvejen, hvad vi formodentlig alle have, med Klarhed dette, at det er nødvendigt at sætte den størst mulige Kraft ind paa at gennemføre alle tænkelige Besparelser, som dog ikke ere af den Art, at de paa nogen Maade forkrøble vort Samfund eller sætte os ud af Stand til at røgte de nødvendige Statsopgaver, og hertil regner jeg ogsaa i høj Grad Opretholdelsen og Videreførelsen af vor sociale Lovgivning. Gennemførelsen af saadanne Besparelser i Forbindelse med nye Statsindtægter maa være den nærmeste Tids Opgave her i Landet, og Regeringen er jo, som jeg ikke behøver at sige det, fordi jeg har sagt det saa ofte, bestandig beskæftiget med forberedende Arbejder i saa Henseende, og jeg tvivler ikke om, at alt, hvad der fremkommer i denne Retning, vil finde et villigt Øre hos Flertallet i dette høje Ting.

K. M. Klausen: Baade den ærede Finansminister og det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) kom med Antydninger om, at vi skulde hjælpe paa den finansielle Stilling ved at foretage Ændringer i bestaaende Love. Det er noget dunkel Tale. Det kunde være rigtigt at faa at vide, hvad det